

РЕШЕНИЕ

№ 6290

гр. София, 02.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

**ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов
Адриан Янев**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7576** по описа за **2021** година докладвано от съдия Адриан Янев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. От Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на И. А. А. срещу Решение от 11.06.2021 г., постановено по НАХД № 12940 по описа за 2020 г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 111-ти състав, с което е потвърден Електронен фиш /ЕФ/ Серия К № 3349527 от 29.01.2020 г. за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 600 лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата се релевират доводи за незаконосъобразност на процесното решение, като постановено в нарушение на закона и при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила. Счита, че съдът не е отчетел, че на мястото на извършване на нарушението, са действали няколко различни ограничения на скоростта – от 50 км/ч и от 60 км/ч и тъй като мястото не е индивидуализирано, с посочване на номер на административния адрес, оставало недоказано кое от тези ограничения на скоростта е действало на мястото на заснемане. На следващо място сочи, че процесният клип не представлява годно доказателствено средство за доказване на посочените в него фактически обстоятелства относно установената скорост и нейното превишаване, тъй

като не отговаря на условията на Техническото описание и инструкция за експлоатация на мобилната радарна система. Счита, че приложеният протокол за използване на автоматизирано техническо средство за контрол на скоростта не притежава същите реквизити на протокола по чл. 10, ал. 1 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г. /Наредбата/, поради което не представлява годно доказателствено средство. Протоколът не бил съпроводен от снимка за разположението на уреда. Сочи се още, че при издаването на ЕФ е допуснато нарушение, изразяващо се в неправилно изписване на нарушената норма. За установеното нарушение била използвана мобилна камера и поради това издаване на ЕФ по реда на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП бил неприложим. С оглед на всички възражения, се иска отмяна на процесното решение на СРС и постановяване на ново, с което електронният фиш да бъде отменен.

Ответникът не изразява становище по така подадената жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд - София-град, XV – ти касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал. 1 АПК 14-дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна следното: На 29.01.2020 г., около 11:07 часа в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към Околовръстен път, срещу стопанство В., лек автомобил „Хюндай Т.“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на И. А., се движил със скорост от 94 км/ч при ограничение в скоростта на движение, въведено с пътен знак В26 – 50 км/ч. Лекият автомобил и движението му били фиксирани чрез автоматично техническо средство – система за видеоконтрол TFR1-M № 613, разположена в служебен автомобил на ОПП-СДВР с рег. [рег.номер на МПС] .

Въз основа на тези данни и проверка за собственост на заснетия автомобил, впоследствие бил издаден от СДВР и обжалваният понастоящем електронен фиш серия К № 3349527 от 29.01.2020 г. за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство, с който на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП на И. А. А. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 600 лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

За да постанови оспореното решение първоинстанционният съд е приел, че от събраните по делото доказателства по категоричен начин е установено извършеното от А. нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДвП. Спазени са изискванията на чл. 189, ал. 4 и ал. 5 от ЗДвП като не се констатират нарушения, обосноваващи отмяна на ЕФ. Няма допуснато нарушение при посочване на относимата правна квалификация. Посочено е още, че видно от схемата за организацията на движението и приложения протокол за използване на АТСС на посочената дата и в посочения участък е въведено ограничение в скоростта с пътен знак В26 от 50 км/ч.

Решението е неправилно по следните съображения:

В електронния фиш е отразено, че мястото на нарушението се намира на [улица], [населено място] с посока на движение от [улица]към Околовръстен път, срещу

стопанство В..

От представеното копие на Проект за организация на движението на [улица]в района на стопанство „В.“ се установява, че на отсечката от пътя, преминаваща покрай стопанство В. действат няколко различни ограничения на скоростта – от 50 км/ч и от 60 км/ч.

С разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП е въведена забрана за водачите на пътни превозни средства да превишават изрично посочените стойности, съобразно категорията на съответното МПС. В чл. 182, ал. 1, т. 5 е предвидено, за превишаване на скоростта над 40 км/ч, нарушителят да се наказва с глоба в размер на 600 лв., а в т. 4 е предвидено, че за превишаване от 31 до 40 км/ч, нарушителят се наказва с глоба в размер 400 лв. Следователно при неизясняване на ограничението на скоростта – дали е 50 км/ч или 60 км/ч., съдът не може да установи дали правилно е санкциониран нарушителят.

В съответствие с чл. 13, ал. 1 от НПК районният съд има задължение да вземе всички мерки, за да осигури разкриването на обективната истина. Районният съд не е изяснил делото от фактическа страна относно мястото на нарушението. Не е съобразено основното и водещо възражение в жалбата и приложените към нея доказателства, отнасящи се за ограничението на скоростта (действащите различни ограничения на скоростта на пътя, преминаващ покрай стопанство В.). Липсата на такава дейност нарушава прогласения принцип в чл. 13 НПК, а и не може да попълни и критериите за справедлив наказателен процес по смисъла на чл. 6 ЕКПЧ.

При новото разглеждане на жалбата срещу процесният ЕФ, съдът следва да се установи правилно фактическата обстановка по делото, като установи по категоричен начин дали нарушението е извършено в зоната на действие на посочения ограничителен знак от 50 км/ч или в зоната на действие от 60 км/ч. В снимковия материал към електронния фиш са посочени координати на мястото на нарушението (EL 23€26.1772 и NL 42€38.0698), а на гърба е налично приложение с картографно изображение. Тази информация би позволила на експерт в съответната област да посочи точното място на нарушението и да го отрази на проекта за организация на движението на [улица]в района на стопанство „В.“. По този начин ще се установи в коя от двете зони на ограничение на скоростта (50 км/ч или 60 км/ч.) е извършено нарушението.

С оглед изложените съображения съдът намира, че обжалваното решение следва да бъде отменено, а делото върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС.

Предвид факта, че спорът не е решен по същество, настоящият касационен състав не дължи произнасяне по направеното искане за присъждане на направени разноски по делото, а това следва да стори районният съд, в съответствие с правилата на чл. 226, ал. 3 от АПК.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК и чл. 222, ал. 2 АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд София – град, XV – ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 11.06.2021 г., постановено по НАХД № 12940 по описа за 2020 г. на Софийски районен съд, НО, 111-ти състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.